

Folketingets Lovsekretariat
Folketinget
Christiansborg
1240 København K

22 AUG. 1996

2. kommunekontor
1996/1113-51
HE
G:\folkting\s3332
I:\hae\S3332

./.
Hermed fremsendes i 85 eksemplarer besvarelse af spørgsmål nr. S 3332, som medlem af Folketinget Ole Donner (DF) har stillet til indenrigsministeren den 14. august 1996.

Med venlig hilsen

Birte Weiss

Hanna Ege

Folketingets Lovsekretariat - 85 eks.

2. kopi til: Sagsbeh. i 2. k.kt.

1. og 4. k.kt.

Ø. afd.

Afdelingschef Niels Preisler

Afdelingschef Thorkil Juul

Anna Giolbas (1 stk.)

Svend Aagaard Nielsen, Adm.kt.

Samling

(i alt 105 stk.)

(mavebælte)

(mavebælte)

(mavebælte)

(mavebælte)

Besvarelse af spørgsmål nr. S 3332 stillet af folketings-
medlem Ole Donner (DF) til indenrigsministeren den 14.
august 1996

Spørgsmål:

"Vil indenrigsministeren oplyse, om en kommune, der har opsparet flere mio. kr. om året i vandforsyningen til etablering af målerbrønde og vandmålere, er forpligtet til at anvende det opsparede beløb, når investeringen skal finde sted, eller om kommunen har mulighed for at opkræve disse beløb en gang til hos borgerne og dermed anvende den opsparede kapital som "kassekredit"?"

Svar:

Som oplyst i min besvarelse af 12. august 1996 af spørgsmål nr. S 3229, stillet af medlem af Folketinget Ole Donner, gælder der for kommunale forsyningsvirksomheder et såkaldt hvile-i-sig-selv-princip. Det indebærer, at virksomhedernes udgifter - medmindre andet er bestemt i lovgivningen om den pågældende forsyningsvirksomhed - skal finansieres fuldt ud over taksterne, således at udgifter og indtægter over en årrække balancerer.

Der kan ikke anføres nogen præcis angivelse af, over hvor mange år der skal være balance mellem indtægter og udgifter ved den pågældende forsyningsvirksomheds opgavevaretagelse.

Det må dog antages, at en kommunalbestyrelse ved fastsættelse af bidrag til forsyningsvirksomheden alene kan budgettere med et overskud for forsyningsvirksomheden, hvis dette er begrundet enten i udgifter til forsyningsvirk-

somhedens planlagte drift og anlæg i efterfølgende år eller i afvikling af en tidligere opstået gæld. Hensynet til at undgå væsentlige udsving i bidragenes størrelse kan således begrunde, at der ved fastsættelsen af bidrag i det enkelte år budgetteres med større udgifter end indtægter. For at opfylde kravet om balance mellem indtægter og udgifter ved forsyningsvirksomheden må det antages at være en forudsætning for at budgettere med et overskud, der ikke er begrundet i afvikling af en tidligere opstået gæld, at dette sker på grundlag af en planlægning for anvendelsen af overskuddet i forbindelse med forsyningsvirksomhedens aktiviteter og de dermed forbundne udgifter og indtægter.

Bidrag til forsyningsvirksomheden må endvidere antages at skulle fastsættes på grundlag af et skøn over størrelsen af de udgifter, der efter planlægningen af forsyningsvirksomhedens drift og anlæg må forventes at skulle afholdes over en årrække ved drift og anlæg, herunder af et skøn over udviklingen af bl.a. priser og lønninger, samt over nedslidningen af anlæg. Da udøvelsen af et sådan skøn oftest vil være forbundet med en ikke ringe usikkerhed, må der antages at tilkomme kommunalbestyrelsen ganske vide rammer for skønsudøvelsen.

Med hensyn til den konkrete sag kan jeg ikke tage stilling hertil på det foreliggende grundlag.

Det bemærkes herved, at tilsynet med kommunerne efter den kommunale styrelseslov varetages af de for hver amt nedsatte tilsynsråd.